

מ'ית 10-01-17995
תאריך : 26.01.2010

בית-המשפט המחויז, בטל-אביב – יפו
בפני כב' השופט זאב המר, סגן

- חסוי -

ה המבקש מדינת ישראל

ת:

- ג א ז -

המשיבת ענת בת יגאל קם

3

פרוטוקול

noclip: ב"כ המבקשת - עו"ד הדס פורר-גפני מפרקליות מהווים ת"א (פלילי)
המשיבה וב"כ - עוזי אביגדור פלדמן ואיתן להמן

פרוטוקול

עו"ד פורר-גפני:
 1
 2
 3
 4
 5 אפתח וואמר שבסוף הטיעון, וגם חברי רוצחת, אני אגיש את הומר החקירה לבייש לענין
 6 החתלה. יש בחומר כמה דברים חשובים לעין החתלה: האם לעזר או המשיבה או לא. אפנה
 7 בסיכון לתיק החקירה.
 8 כתוב האישום שהוגש הוא אחד החמורים שלאו בבייש זה, בעיקר החומרה נובעתUPII
 9 במסמכים שהוצעו מעהיל ומהותם. בלילה קודם קודם סיפרתי מה: היה השתלשלות. אני מפנה לכתב
 10 האישום לגבי השתלשלות העיניים ולפרוטוקול הראיון הקולם. בסוף 2008 פורסמו כתבות עי
 11 עיתונאי אווי בלאו, והיה ברור שיש בזיהוי העיתונאים מסמכים מסוימים בדרגות שנות מהヅבא
 12 ונפתחה חקירה מאומצת של השב"כ, המשטרה במקביל,שמי שמוביל את החקירה זה השב"כ.
 13 ממשך קרוב לשנה לא הצלחו להעלות על מקור המסמכים, למורת התקירות. בשלב מסוים,
 14 בסביבות החדש אוגוסט / ספטמבר 2009 פנו לעיתונאי ובקשו ממנו את המסמכים. זו הייתה פעם
 15 ראשונה שפנו אליו.
 16 חקירה מאומצת זה לא דבר שמשתקף בתיק החקירה, כיון שעל הפעולות של השב"כ לאורך כל
 17 הזמן נעשו בחיסין. חשבו שיכלו להגיד בדרכים אחרות لكن לא פנו לעיתונאי מיד למקור
 18 המסמכים.
 19 אפנה למסמכים שמסומנים בתיק המשטרה מ/100 – מ/105 וחברי השפיק לעין בחסן, והם
 20 מראים את קשר שנוצר עם העיתונאי והיחסים שנוצרו אליו. בסופה של דבר הוא נתן 30 מסמכים
 21 ומפנה ל- מ/93. העיתונאי לא מסר ממי קיבל את המסמכים, מעשה אותו הסכם שסומן מ/101,
 22 שאמור לנתן את כל המסמכים הסודיים שיש בידו והוא מסר את מה שמספר מפורט ב- מ/93.
 23 לטענתנו לא מסר הכל. בשלב זה זה מה שהיתה.

מ"ת-10-01-17995

בית-המשפט המזרחי בתל-אביב – יפו

תאריך: 26.01.2010

בפני בב' משפט זאב המר, סגן

- חסוי -

לאחר קבלת המסמכים, באמצעותים שונים, שהזאת עליהם חישון, הגיעו אל המשيبة שיושבת כאן. העיתוני עבר עיברות אבל קיבל סוג של חישון במסמך זהה, והוא מס' 49 מסמכים, התוכן נתפס כי היה חשוב לשבי' לחשוף את המסמכים, רצוי לקבל את המסמכים לידם וזה הקו שהנחתה אותו לאורך כל החקירה וגם חותמת הרשכם.

לענין הראיות לכואורה – מפנה לשלש החודעות שנגבו מהתשובה: שמסומנות 3, (א) ו- (ב) שלושת תמליל-החקירה שבו'כ' שמסומנים מס' 95-96.

מה שעה מהחוודעות ומהזהים, שפהות או יותר מרוגע ההגעה של המשيبة כפקידה בפיקוד המרכז התתירה לאסוף את המסמכים.

עו"ד פלדמן:
בגל החישון לא ניתן לנו לצלט את המסמכים. אם חברותי מצטטת שתצטט באופן מלא מתוך החודעה.

עו"ד פולר-אגני:
אני אגיש את החודעות לבימוש ואני לא מסתירה ذבר.

הסביר המפורט שאנו מקבלים בהודעות, וזה בצד המסמכים היו מוגניות למחשב שהזיה בleshet מסויים, וזה כדי שאפשר יהיה לשמור אותם תיתוך מעבירה את המסמכים למחשב פוחות מסויים לתיקיה מיוודת שהלא קראה לה "ענט", ולקראת החזרה. העבירה אותן למחשב שככל כוונת DVD, ממש בבקשת מהגילות או שתיים שיצרנו לה את התקיות על שני דיסקים, המפורטים בכתב האישום.

פחות דיסק המסמכים, לגבי הדיסק המצתות אנחנו לא יודעים מה קרה אליו, חטא טעה שהיא השAIRה בצד. את דיסק המסמכים יוציאים שלקחה הביתה, תעתקה למחשב שלח, לפני בדיקת אנשי המחשב של המשטרות כבר ביוני 2007 נצרכו המסמכים במחשב שלת. ביזון שנטפסו ב-צember 2009, אנחנו מביניכם שהינו על המחשב שהזיה בשני שנותיים וחצי.

אני מזכירה, מדובר ב- 2,085 מסמכים שהעבירה, לטענותה, לאוריב' בלאו,שתי תיקיות שללו 830 מסמכים, מ כולל 144 מסמכים סודיים ביתר, 450 מסמכים סודיים. זה מבוסס על התקיות שנטפסו במחשב ובערו לידי המשטרה. זה מבוסס על הדברים שהמשיבה אמרה. ביזון שבלאו נמצא בסין כל מה שאנו מזכירים הוא במדד שיבוש תקירה. כשהוא יבוא ארצה הכל יתברר. פרטני את הדגש על מסמכים סודיים וסודיים ביתר, אבל גם מסמכים שמוגנים. שמור ומוגבל הם מסמכים שיש בהם מסווגות ונזק לצהיל. ואתייחס לזה בהמשך.

בדין הקודס אמרותי, שכמעט כל מה שבתוב בכתב תאיות המשיבה מודה, פרט לדבר אחד ואני צריכה את ההוראה שלת, זה הכוונה לפגוע בביטחון המדינה. לענין זה ישPsiקה. ועל זה אנו מבססים על הכתוב האסתורונית של מסמכים, מהותם של המסמכים, מסירוגים לאדם לא מוסמך, במקרה זה עיתוני ויכול להיות כל אחד אחר. בלשון עמוק, אם זה לא פגיעה בביטחון

- ח ס נ ל -

המדינה, אני לא יודעת ממי פגיעה. ויש פסיקה מאד מפורשת בעניין זה, מפני לעיפ' יהודה ניל ני מיי 99/3116/01; פ"ח 1055/01 מיי ניצח עקב.

לשלמה בברור, לשופרים את עניין ביטחון המדינה בגורלה אובייקטיבית על פי פדיניות אושיות המדינה ולא על פי השקפת אדם זה או אחר. הכוונה לביטחון המדינה מוקחת כלל. הלך נש בראיות ישירות או עקיפות: לשאלת בית המשפט, היא הסבירה את המניות שלה וההסבר מועצע. חלק מהמסוכנות שאנו טוענים לה, זה הסבירו של המשיבה בחודשות.

לענין המשפט, בתיקים של פגיעה בביטחון המדינה משלחים בחזקת שודט צופה מתכוון לתוצאות מסר ודברים על הלחבות של עצמות עיינים וכו'. לענין מנייע "טההור" מאחריו המעשים, לזה יש פסיד וענוו בעיפ' 172/88. ואיני נכנסת לכל ההלה המשפטית.

לענין המסמכים – אני לא רצוח להישמע פומפוזית, אבל בשאריותם את המסמכים בעפ"מ הרשות וכמוון לא את כל המסמכים, הוחורתני. לא צריך להיות מומחה גדול בענייני. מודיעין כדי לתבונן את זה. אך לא דבר פשוט. מפני לחוויד מומחה של מחבאים (ראש ענף חקירות במחלתת. ביטחון מידע בצבא). חוות"ד סוקרת והמומחה מביע את עמדתו על מסמכים שנתקפו. קודם כל מובהר המומחה על מהות המסמכים שנתקפו, סיוגם, הנזק שעלול להיגרם וכו'. יש רשיימה של כל המסמכים שנתפסו, כמה מסמכים סודיים. בכל תקינה ותיקית במחשב של המשיבה, כמה מסמכים סודיים וטוריים ביוטר שמשרה לעיתונאי, לאחר מכן יש הסבר על הסיוג של המסמכים, מה משמעות סודי ביתר, מה משמעות סודי, שומר ובלmis. כן יש רשיימה בעמ' 7 של המסמכים שנתקפו במחשב של המשיבה במה חס עולקיקים.

מה מהות הנושאים של המסמכים? הבעייה העיקרית במסמכים זה הדבר שנקרא חשיפת יעד הסתורה של צה"ל. חוות"ד מסבילה מה זה יעד הסתורה, סעיף 15 לחווה"ד.

משמעותה של צה"ל. חוות"ד מסבילה מה זה יעד הסתורה, סעיף 15 לחווה"ד.

משמעותה של צה"ל – החשוב בחווה"ד – יעד הסתורה של צה"ל הנחשפים במסמכים. יש 9 כתורות של יעד הסתורה וכלל יעד הסתורה זהה עם דוגמאות. נתוי לע"ד לחפן לעין ולראות, ואני אציג בפני ביהם"ש וחזריר אותן לשבי. מדובר במסמכים מאד בעייתיים תכרי עוז"ד פלדמן אמר שהוא לא רוצה לקרוא אותן, וזה אמר לוותכו.

ליד כל דוגמא בחווה"ד כתבתי אות עברית ואותה אותה על המסמכים.

לדוגמא, שבעניינו הכי נוראית ואיזמת, של מסמך שהגע לאן שלא היה צריך להציג, מסומן ט' ו-ט(ט) "ירעם גדול". יש דוגמאות נוראיות אחרות נספנות. כתבתי כל מסמך ודוגמאות מסוימת תקינה זה נלקח. שתי תקינות נמסרו לעיתונאי והכוורת. מסמכי דמתכ"ל במילוי, והשניה – "סיכון" ויזום. אפשר לראות שחלק ניכר של דוגמאות חוות"ד הועברו לעיתונאי. כשהכתוב חשוב לשומר חשוב לשומר זו והתקינה המרכזית ששנארה אצלם. זה לא מסמכים שאפשר לזלל בהם.

מה שעוד חשוב בחווה"ד זה, שקיים כל הוא מפורט את המהימנות והגבואה של מעניינים כוחות המודיעין הזרים לפרסומי והתקשורת הימוראלית. המסמכים שהועברו לעיתונאי וחלקים פרוסכון, גם אם עברו צנזורה, עדין הפרטם באמצעות התקשרות הישראלית הוא בעייתי. תורה מכך, אמרתי יעד הסתורה – סעיף 18 מדובר על פוטנציאל הנזק, ואני מפני לזה את ביהם"ש. כמובן

- ח ס ר י -

1 שפטניציאל הנזק העיקרי אם המסמכים יגיעו לגורמי אויב ולענין טענת ההגנה של המשיבה,
 2 שעובה את הצבאות מזמן ולבן המסמכים לכר "פאסה". בפירוש כותב חוות'ד שהסתוווג עדין
 3 אקטואלי, ומשמעותם את זה "לעד היום".
 4 לסייע חוות'ד עליה מהמשמעות הוצאה המידע מהצבאות. אני אגloss את "המעיטה החומרה" שם
 5 נמצאים הנפתחים לחוואה'.
 6 לענין המעדן – לענין הפטניציאל והנזק והחומרה, חוות'ד מדברת بعد עצמה. אני מודגשת,
 7 שה汇报ות עליהן עומדות המשיבה לדין מיקומות שתי עילות מעור עד תום התליכים, שתו חזות
 8 ומסוכנות. ה'אחד, מכיוון שמדובר בעבודות בפיתוח, והשנייה, מכיוון של עבירה של מסורת
 9 מסמכים-תוק כוונה לפגוע בביטחון המדינה, העונש הוא מאסר עולם.
 10 המשיבה צריכה להפריך את החזקה. אני מבקשת להפנות כמה קטעים מההודעות שמסרת
 11 המשיבה, ואני טוענת שזה לא רק שלא מפרק את החזקה אלא להיפך. ראשית, מפני להודעה מס' 3 בעמ' 5 מיום 15.12.09. עליה מההודעה, שהיא פקודה בלשכת אלף פיקוד מרכז, היא לא
 12 הצליחה לשנות את מדיניות צה"ל או הוצאה מסמכים והעבירה 800 מהם לעיתונאי, שהוא לא
 13 יעדן על הדקיות המבצעיות. יותר מזה, נגיד שאני הולכת לדקה וחצי עם המנייע של המשיבה,
 14 כמה צריך להוציא 2,000 מסמכים, לא מספיק להוציא תמייה מסמכים. צריך להעביר 800 לאדם
 15 אחר?
 16 מפני באותה הודעה שהוא מודה שידעה על חשיבותו וריגשות החומרה, עמ' 4 שורה 100 ועמ' 5
 17 שורה 136 ואילך. טענות ההגנה עליה בטענו זה: עמ' 6 שורה 151; אפשר לשיט לב' שהיא החלטה
 18 שזה לא תוכניות מפורחות. אפשר לשיט לב' בסרטכ'ל בקורס ספל.
 19 טענות ההגנה השנייה – שאלים הרי המסמכים מסווגים כסודי ביוטר, מפני לתשובהה בחודעה.
 20 היא הקובעת את הסיווג? מה המכמוד שלא בקביעת הסיווג לא הבנתי.
 21 מפני לחקירתה בשבי, בנסיבות שנייה ששומנה 196 עמ' 58. לענין תמסמך המסוג ביותר
 22 שלקומה, היא עונה בעמ' 1. שואלים אותה את לא מודדת ממה שנותה לעיתונאי, ענתה לא, הכל
 23 הייתה צריכה לחתן. וזה הדבר שהכי מטריד אותי.
 24 מפני לחודעה שנייה מיום 20.12.09. שסומנה 3 עמ' 4 שורה 110. אם זה לא גונע לביטחון
 25 המדינה, איזו יוזעת מה זה פגעה בביטחון המדינה.
 26 מפני גם ל- מ/96 עמ' 43 לקליטת השניה בשבי.
 27 משנה חומרה אותו מקבלים מכן, ממשירות המסמכים לעיתונאי לא הייתה מסירה שגר ושכת, אלא
 28 היא לותחה בהטבירים. כי העיתונאי קיבל את המסמכים. ושאל' מה זה, מה המבצע הזה או הוהא.
 29 הוא התקשח אליה, ויש תדפיס שיחות וקיא המתנה שהיא ישבה אליו בביטחון ספה ותסבירה לו מי
 30 היעד בכל מבצע, מה התקבינה. היא הבירה לו כל מה שלא הבין, ראשי תיבות, שמות מבצעים
 31 ויעדים. וזה חשוב לענין המסמכנות, כי זה הכל בראש שלה.
 32 היא גם גיסתיה לענין: עיתונאי נסף בשם יוסי אישור מידיעות אחראנות. ובסיום של דבר נתנה זק
 33 לאור בלאו.
 34

- ח ס ו ל -

לענין חצצורה – הטענה עלתה בפט"ד יצחק יעקב השופט ברען, שיש מסירה של זיהעה סודית, אין הצדקה למסירתה לגורם שאינו מוסמך לקבלה, אפילו עיתונאי. השופט בnimini העשוה אבחן בכך שופט לבין מתמהה.

המשיבת שיתפה פעולה באופן מלא עם רשות החוקרים, כפי שבא לידי ביטוי בהודעות גס בשבי"כ וגם במשפטה. גם נוגנה את המחשבים ושיתפה פעולה בחיפושים בבית ובלשכת האלו". בסופו של דבר, לא נמצא חדזקים. דיסק המציגות, שلتעגת אולי לא הוציא מהלשכה, חישב ולא מצאו ב;zca. זיסק המסמכים לטענתה היפשה, ולא מצאה אותו בבית. אוול, היא אומר, שזרקה אותו. ככלומר, אלהים יודע לידי מי זה, נפל.

אני מבקשת להזכיר עוד נקודה, שהמשיבת טעונה שנותנה לעיתונאי רק שתי TICKIOT ואנחנו קיבלנו מסמכים, לפחות עשרה, לא מהתיקות הללו. ככלומר הטענה משתי TICKIOT בלבד כנראה לא נכונה. יכול להיות ששכח מה נתנה, אני לא אומרת בזדון, אבל האופציה הזאת קיימת.

מול כל שיתוף הפעולה אני חייבת להעיר לענין המני. חמנע הוא מניע אידיאולוגי, קשה לאין אותו בחלוקת מערך.

קוראת ביין רב את החיקורות שלה, אף מילת חורטה לא ראיינו. מפנה לעמ"י 107 לתמליל הקלטת השלישית מ/מ 95 שהיתה עשו זאת שוב, כי זה תשוב וזה שזה שזה פורסם. היא אומרת שאתה מתחרט על החיים/שנתפות לא על הרים שעשו.

אני מודעת לכך שהחולשה בטיעון שלנו זה שהיתה במערך בית. אנגש לביהמיש פסיקה בענין המועל. אך במרקם יוצאי דופן מוכנסים אדים למערך עד תום ההליכים לאחר השחרור ממערך בית. המקורה שלו הוא יצא דופן. אני מסבירה לענין מערך חבית. השב"ל-מלכנית היה חשוב לו לקבל את המסמכים. הם לא ידעו שככל המסמכים אצלם בבית. כשהיא הזמנית להקיורה. בחיקorth אמרה שככל המסמכים אצתלה, אז נסעו עם המשטרה הביתה; תפסו את המוחשב והתחילה לעבוד על המסמכים. מאותו רגע ואילך נעשתה עבודה על המסמכים עצמם. תבריר בדיון הקודם, ע"ד להמן, אמר שב- 15 ידעו הכל, וחקרו אותה שלוש פעמים. אבל זה לא עבד ככה. קחו כל הזמן לעבוד על המסמכים כדי לדעת מה קורה. היא שוחררה ב- 15 ואյ אפשר היה לעצור אותה עד שאתה גומר לעיין במסמכים. היא שוחררה מכך לאחר תקירותה במשטרה. מאותו רגע התחלו לעבוד גם על המסמכים ולראות מה קורת, הונברר שצריך לחקור את העיתונאי, שלא נמצא בארץ, התחלו מגעים להוכיח אותו ולחקר אותו, והוא בטיפול פרטיו לשלהשה חדשניים. כשהיא אומרת שיקולי חוקירה, היה חשוב מאד שהמשיבת תשתף פעולה ותיתן כל מה שיש לה. נסעו אליה לצבאות לחפש את הדיסק, לקחו את המחשבים ממנה. היה חשוב בשלב הראשון למצאו את כל המסמכים.

שלב מטויים, כשהתברר גודל חבור, כשם התבונת השונות עולים רק 10 מסמכים לערך, העיתונאי נתן 49 מסמכים, משחו מדמיין שהוא מחזיקה 2,085 מסמכים! ועוד שבודקים וחואים את עומק הבור ו מבנייט, אז התחליל הצורך לחקור את העיתונאי. ראיינו שלאחד עד שיחזור, אז הוגש בתב האישום. כל השלב הזה כשהיא ישבה במערך בית היא שיתפה פעולה עם המשטרה בחיפושים אחרי המסמכים. בודאי שהמשטרת תגיך פגיעה בביטחון המדינה.

מ"ת 10-01-17995

ביה-המשפט המוחזק בתל-אביב-יפו

תאריך: 26.01.2010

בפני כב) השופט זאב המר, סגן

- ח סז -

לגביו הפסיקת אומרת רק במקרים יוצאי דופן ולאור הנזנוק שהצגתי
והחומרה המינוזת זה מקרה יוצא דופן.
לפניהם מבאים עליון יצא פס"ד בש"פ 10/1730, על אדם שנעוצר עד תום ההליכים מעל שנה
מאז שבוצע השוד שביצעו עם שותפים לעבירה. נتفس עם נשך ומחסניות חזורה, היו האות לשוד
באפריל 2009 אחרי חצי שנה. רק בנובמבר 2009 הוגש כתב האישום וביחמ"ש המוחזק עצר אותו
וכב) השופט עמית (בימ"ש עליון) השאיר אותו במעצר עד תום ההליכים. מדובר שם בשוד,
והמקרה שלנו הרבה יותר קיצוני.
מן לבש"פ כהן, 1122/05 שהוא בו משוחררים למעצר בית מעל שבועיים. ובימ"ש אומר שייצרו
כموן במשנה זהירות, אבל יש מסוכנות, ולענן שלם, העובדה שכן אוטם לא הפר את תנאי
השחרור במעצר בית, אינה ערובה מספקת למסקנה שלא נשכפת ממנו מסוכנות. מן לבש"פ
זועבי, 9400/04, וזה חשוב שהיה שחרור לאחר שבוע; אבל אמר שעריך לשקלול את פרק הזמן של
השחרור ומידת המסוכנות ועובדות השחרור אינה שיקול ייחדי אלא יש לשקלול את חומרת
הUBEIRA. וזה מה שאני מבקש מביבה מיש לשקלול את עבדות השחרור, שהיא מושתורת
כחודש וחצי. לעומת הדברים שאני טוענת. מן לבש"פ יסקוב 10704/02 לנבי אותו שיקול.
מה שאמרתי ואני אומרת, בז'יק זהה יש נימוקים כדי משקל כדי שהמסיבה תעוצר עד תום
zychallim. המקרה חריג, אמורה עבירות ביחסו, עבירה שהעונש עליה הוא מאסר עולם, סכנה
לביטחון הציבור מחדר שצברה במידה מסוימת מפיצה למי שմבקש או מי שאינו החליטה, חומרת
הUBEIRA.
לענין האפקטיביות של ההליך הפלילי – לקחו את האפקטיביות של כב) השופט בן ותרגמו לחזקת
המסוכנות.

אני מבקשת לעזרו את במסיבה עד תום ההליכים.
מגישה: תיק הודיעות; קלסר מסמכים; מעלפה נספה לכתב האישום; החומרה נספה
לחווייד תומומחה. חוות"ד עצמה נמצאת בrukן קלסר המסמכים.

עו"ד פלדמן:
יש כמה מסדרונות פגישה אל הבקשה שבפנינו. מסדרון שעובר דרך אורי בלאו העיתונאי, מסדרון
שעובר דרך החתורחות שארתו מהרגע שהמסיבה נחקרת, יש מסדרון גישה שעובר דרך אבטחת
ה מידע שהוא הדילוף / העבירה המשיבת. אני בוחר להתחילה במסדרון האחרון, שהבריג אמרה
אייזו הגנת היא כלע. אני אתחיל ממה שכותב המומחה ראש ענף חקירות במחלקת בטחון, חוות"ד
שחברתי הסתמכה עליה. מן לבעיף 18(ב), לאחר פירוט אותם מסמכים שגרמו לחבריו להתויר.
משמעות חקירותה של המסיבה הן בשבי'ן והן במשפטה ומתוך פרטיהם אחרים שמסירה לי במסיבה,
החוורתי. הסתבר, שאטום מסמכים שהבריג קראה את כתורתיתם בתזהמה וגס היכתה אותן
בתזהמה לגביו רוחב המידע הכלול בהם, היו על מחשב בלשכת אלוף הפיקוד. המסיבה, כמו
פקלדות אחרות באותו לשכה, מעולם לא עבר החקיר בטחוני, מעולם לא נבדק מיהי, מה מכריה,

זוזן –

מה דעתית, מה שקבע עולמה. כדי להיכנס להיות מתמחה בפרקיות, עוברים וחקיר בטחוניות יותר צפוך והדורק ממה שהוא עברה.

שנית, המסתכנים היו על מחשב שהיתה אליו גישה כמעט כמעט לכל מי שהיה בשכחה. שלישיית כל כולם של המסתכנים הם מיללים שהגיבו אל הלשכה מן החוץ. אם אודוני יסביר שהוא צריך לעין במסמכים הם המדבריםبعد עצם.

אלוף הפיקוד אמרת המשيبة, לא אוחב לקרוא מסמכים במחשב, אז הם הוזדפסו והונחו בטיקיות בלשכה.

גם אני הייתי בצבא / מילאים לא בתפקיד חסוי אבל בתפקיד מסוימים גם ברצו להבטיח מידע שmagui במחשב. הם אוכסנו במחשב באופן כזה, שאם היהו מכנים, היה מידע לא תכניות המלחמה. בעוד המזינים שמקיפות אותו אלא שזה היה על מחשב שאם היהו מכנים דיסקון-קי לתוכה מחשב, לא היתה אפשרות להעתיק את המידע החוצה. מסתגר מחקריה של המשيبة, שהיא ביקשה מהחת פקידות שם תואלי לצרוב לי את תוכן התקינה אי, בי, ג' ואותה פקידת צרכה את התקינה. אם אני היהי רוצה לצרוב חומר משפטי בתיקים חסויים שניהלתי בצבא, היהי מתחייב לקבל אישור של הפרקיט הכספי הראשי, כך היו הדברים. אם היהי רוצה לעבוד בית על החומר, לא ניתן היה לצרוב אלא אפשרות מיוחדת לבצע-צריבה באמצעות של הפרקיט הצבאי הראשי.

במקרה שלנו הפקידה צרוכת את הדיסקים, היא יצאה מהבסיס כעהדיסקיס בידיה ונשמרו בדין. ברגע לשברת חבורתך, אין לא מתחoon להעיבר ביקורת, לא לשבת או לגנות את אותם נימוקים שתנתנה המשيبة בוחרתת בשביב, אבל אין ספק שאלה היו הנימוקים. חברתgi איננה חולקת על כן המשيبة, שהייתה רבי"ת בת 20, אשר בתום לב שבפני מסמכים שיש בהם כנראה ראיות על פשעי מלחמה, היא חשה שהיא צריכה לשמור את זה, כמו שאמרה, בשל ההיסטוריה וכיו"ב. בהחלף מעשה פסול. אין חולק עליו שהוא פסול. אבל קל לעשותה, כמו להזדק מסמן, כמו להזכיר מסמך מותיק לתוך.

קראתני את תיק החקירה והיפשתי איפה החקירה של מה שקרה בלשכה. היא הייתה עוורת רל"שית, שהיתה קצינה. נספה של דבר המשيبة הגיעה לדרגת סמל. שאלתי את עצמי, האם שאלות מישחו היכן? אין זכותה סמל, שלא עברה תחקיר בטחוני או קורס צבאי, שאין לה שום ידע בכלל, להוציא משלכת אלוף הפיקוד מסמכים שגורמים נק בטחון המדינה.

שאלתי את המשيبة أولיה היא יודעת מה עם הרלו"שיות, אמרה שהיא התקדמה מדרגת רס"ן לדרגת סגן-אלוף וממשיכה לשרת בצבא. האלו' האתומי על בטחון המיעץ בלשכטו אכן עזב את הצבא, אבל בזמנו שלו והוא משלם תפקוד אזרחי ומסעלה ברכבת הקלח בירושלים, מנכ"ל החברה.

או נכון, יש לנו, ואני אומר בnocחות המשيبة, בחורה צעירה וטيبة, שהושבת שיש בכוחה לשנות את העולם. אני חשבתי שאולי פעמיים גם כן, אבל מזמן אני לא חשבתי כן. אז היא עשתה מעשה שוטה, שאם הייתה איזושהי פרוצדורה או ממש שרך להשكيיע כדי לקביל את המסתכנים,

מ"ט 01-01-17995
תאריך: 26.01.2010

בית-המשפט המוח
בפני בב' השופט זאג

1 אני כמעט בטוח שלא היתה עושה את זה. אבל כששים את המסמכים ואומרים לה קחי, אfilו
2 לא צריכה אותן בעצמה.
3 היא לκחה את המסמכים והט היו ברשותה מיום שחזרה מהצבא או קצת יותר. ההנחה
4 שהחלה לκחן אותן מהרגע שהתגייסת לא נכונה. היא נשפחה למסמכים הללו רק כאשר
5 המנתה לחיות עוזרת רל"שיות. היא נשלחה לקוסט קזינס שחדרה ממנה לקראת הסיום ממשום
6 שונם שהיא לא מערכתי מספיק, אולי לא ציינית, לא מזרעה עם המיערכות. החיזרו אותה
7 לאוֹתָה ייחידה ומפקידה של סתם בלשכה העלו אותה לדרגת עוזרת רל"שיות, ורק אז, כשהיינו לפני
8 השוחרר, נשפחה למסמכים ולמחשב. התפקיד שלה היה לסדר את המסמכים בתיקות ולארגן
9 אותן לפי סדר ברונולוגיה. מבון שהוא לא היה אמור לפתח אותן אלא תפקיד של פקודה
10 ארגון המסמכים במחשב והפקת הנוחות של אלף הפיקות.
11 ועשוי, כשרצים באמות-למצות איתה את הדין, לעצור אותה כי כל זמן שהיא משוחרת היא
12 סיון למדינה, כפי שאומרת חרותי, ורוצה למצות את הדין אם בחורה אינטלקטואלית אלא כדי
13 אולי לחשוב על מי שיאפשרו את הדלתה המדית. נראה שגם המומחה לא יודע מה קרה בלשכת
14 אלוף המרכז,இוֹתָה מסמכים מגיעים לשם.
15 המשיבה עשתה את מה שעשתה. אני לא יכול לומר שאין ראיות לאשמה, שאין אשמה או אשמה
16 בכלל, בודאי שיש אשמה. השאלה ברוּא היא שאלת בסיכון והחומרה והמערך שנבע מהם. אם
17 באמות היתה חורתה לאיזשהי מחלוקת סודית בצבא, גזרת במוגרי-תיל תוטי ויזוחת למרוץ
18 הפיקוד זולקה את המסמכים, היו אמורים שהיא מסוכנת, שאינה ביכולת באמציים כדי
19 הגיעו לחומר תוטי. שונה הדבר לامرנו מדבר בנסיבות שלנו.
20 הדיסק אצלך בבית ונכון, היא אומרת בחקייתה שהיתה לך סונה למסור לפרסום כי חשבה
21 שהציגו עליו לדעת-שמתבצעים פשעים בשטחים. גם חרותי איננה טוענת שהיתה כוונה למשיבת
22 שסודות בטחוניות יגעו למדינות ערבי או-לאויב. הכוונה הייתה מוגדרת. זה גנות ביטוי ומשמעות
23 לסיכון שנבע מכך.
24 אומרת המשיבה בהודעתה, אין חולק על כך שהמשיבה לא הסתירה מחוקרי כהוּז. חקירת
25 השביב מוקלחת ואם אני זוכר נכון כבר בטעם השני היא מתוודה לסתוטון. החוקר אומר לה שזה
לאילך פלילי, רוצית למזרע נזקים. נכון שלא אמרו לה שמותר או אסור
26 לה לחתינע עם עוייד, אך מענין מה שחברתו מודה בתגונתה, ברגע שמעמידים אותה על
27 הדבר, בשלב של חקירה, הם יודיעים לך את תוצאותם בעתוניים. ולמרות התכונת עס אורי
בלאו מקבלים ממנו דיסק ואז היא אומרת להם תשמעו, ואם לא חיו שומעים ממנה לא היא
29 יודיעים שכ' הדבר, היא אומרת שהעתיקה. שמונה מאות זמשחו מסמכים, מספרת את התהליך
30 ואומרת וזה נמצא אצלך בדירות. לחתוך אותן היביתה ותונת את המוחשב. האם כך מתנהג אדם שיש
לו פונמה לפגוע בכתוון המדיינח? לש מה שיונף פוליה מוחלט עם חוקרי השביב, כאשר גם,
32 וחorthy מאשרת, שלפחות בהתחלת זה משמש פיתוי לשיתוף פעולה, אומרים זה לא מעכער ולא
33 שום דבר. אני לא בטוח אף לא היתה עשוֹת זה בן בן-בן. לאחר יומיים או שלושה יש הכל,
34 כל מה שהוא יכול לחת. אין טפק שבתקופת מעכער הבית-הראשונה של חמישה ימים, הכל כבר

ס. 2

מ"ג 10-01-17995

תאריך: 26.01.2010

בית-המשפט והמחוז בטל

בפניהם השופט זאב המר

1 נמצא בדיים של הוחוקרים בשיתוף פעולה מלא אליה, עם החוברים שלא למה עשתה את
 2 הדברים, עם תיאור שלא מתקדים זה, של קלות השגת החומר בלשכת אלף הפיקוד.
 3 בשלב מסוים המשיבה אומرت, ואני לא אומר מה דעתך על כך זה בנסיבות, שסמכה על אורי
 4 בלואו, היא יודעת שהוא כותב בעיתון הארץ ונתנה לו הכל והוא זה שיחליט מה הוא יכול וחשוב
 5 שעליו להשתמש. היא אמרה שהיא יודעת שהוא עבר דרך הצעורה. זה מינו לאורו בלואו, אורה
 6 ישראלי עיתונאי בעיתון הארץ ועשה בזה שימוש, כמה שעין אותו והוא פרסם שתי כתבות מתוקן
 7 החומריים, שכולם עוסקו בענייני סיוקלים ממוקדים. דברם שבזמנו עוררו איזוחה תשומת לב,
 8 וכמו כן הכל עבר צנוריה. כאשר היא אומרת, זה מה חשוב, שהיא פמכה על אוויו בלואו שלא
 9 יפרסם שום דבר שלא עבר צנורה ולא העלה בדעתה שהוא היה לוקח את החומר ומוכר
 10 למודיעין האיראני. מי יודע, אולי הוליך בכיסו ואולי הוא מתחש קונה, וזה בבדיקות הדעת.
 11 אז יש לשVIC את הכתובת של אורי בלואו.
 12 ועכשו נ עבור למסדרון אורי בלואו – שקראותי איך נקנו בו, אני מוכחה לומר חתך לי. זו
 13 מזינה דמוקרטי לעילא וועלילא. אדון בלואו פרסם ממשיכים סודים, לא את המסמיכים של
 14 תכניות מלחמה.
 15 לענין מאמצי החקירה הבלתי נלאים. שבוצעו מזמן פרנסקו הכתובות – מספר ימים לאחר פרסום
 16 הכתובות, התפרסם באתר אינטרנט מסוון של יונקן. דוחות הלוג, שהיא אישׂ. מודיעין לשעבר
 17 נראה שעבד במרכז היישומי לענייני ציבור ומדינה; ועליה ניכון בעקבות הכתובות, שמتابשלט
 18 על הצלבת כל המסמיכים וושאילו איפה יכולם למצוא את המסמיכים הללו. והוא מגע למסקנה
 19 שמדובר במסמיכים שפרנסקו עשו למטר שהגbron העמוק עלי. ונשען נמזהה בסבירות מזוהה במפקחת
 20 פיקוד המרכז או הרשות למערכת המחשב של הלשכה. הוא חשף את התעלומה מיד כמעוף.
 21 גל במא שקרה בלשכת אלף פיקוד מרכז, לכמה אנשים יש גינויו אל המחשבי. נכון, יש להרבה,
 22 אבל לא שורות או מאות, יש לחמשה או עשרה אנשים.
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34

עו"ד פולר-גפני:

ל- 300 אנשים. וזה התפרש שמה וחצי לאחר שחזרה של המשיבה.

עו"ץ גפני:

שעורותי סומרות. אבל גם אם נגד שיש ל- 300 אנשים שבמקרה של המשיבה, חילוץ שנמצאת
 בכבא שנה, והיא אחת מה- 300 זות. סכנה נוראה, תלויות המלחמה נגד כל הארץ מסתובבות
 בארץ ואולי מוחזקות לא על ידי בתורה נאיבית או אינטלקנטית, אולי יש מושהו שהעביר את זה
 לסוכן זה, סוכן זה. לא יחקרו את כל ה- 300 ויגיעו מיד למשיבתו ואני אומר, אין טפק, לאור
 התנמנגותה בחקירה עצמוני, שאם היו מגיעים אליה בנובמבר 2008 גם הייתה מתוודה. היא לאורה
 מבתנית הפרסום מעשה וmotivata השגה והדברים הסטיימו ולא התקה לה כוונה להסתיר את
 הדברים.

- ח ס נ י -

יש דבר אחד בד/or, יש שם, אוורי בלאו. כתבה אחת הופיעה בשער של עיתון הארץ. נכון שיש חסין עיתונאי - מקור, חסין יחשי, חסין פרי הפסיכה שקבע בפסיכ'יך, ובמו החסיניות שכן מופיעים בפסיכה הוא יהשי. מגיעים לאורו בלאו, ולא מיד, אלא באוגוסט 2009 והכל מוביל לדחיפה. בمعצר המיידי של המשיבת. מדובר במסמכים שפורסמו בנובמבר 2008. כשהם אורי בלאו מתנויסט עליהם. וב- 3.8.09 סוף סוף השב"כ התפנה והתקשר לאורו בלאו. מפני לדוחת פגישה עם האדון שיקה, איש שב"כ שמספר שב- 3.8.09 נפגש עם אורו בלאו. מפנה לסיירת. שיחות הטלפון ואומרים לו באפنو בד/or שלא נחוץ לרעת את המקור שלו, עוד לפני שהוא מסכים להפסיק. איתם, מפנה לטעפים 7.8. אם זה באמת כל כך חמוץ הכל והמסמכים הללו, גם אחרי שהם מקבלים את המסמכים, החוקרים לא עושים שום פעולה בענין חופש העיתונאי, שהוא דבר מוגבל. ואם חושב השב"כ שמשגנובלים בשוק המודיעיני מסמכים. שיש מקום 'גרון עמוק' בתוך שכת אלון הפיקוד,ומי יודע, אולי הוא עדין שם, הרי הם לא יודעים באוגוסט 2008 שמדובר בחילית שהשתחררה. כל הסימנים מראים: שישוב מבית הפיקוד וublisher מסמכים-החותצה. ועם פל הכבוד לחסין עיתונאי - מבטחים לא שלא יבקרו ממו לחושף. מודיע. הולא לא רוצחה להציג את המסמכים בהenthalה ומשכימים אותו להזכיר אוטם, בסופו של דבר נחתם הסכם עם אורו בלאו ב- 15.9.09 ובו מוערב גם הייעץ ומשפטו של העיתון, ובסוף של דבר מתקבל המשמק שठותם על ידו הייעץ ומשפטו לשבייה, שכן הוא מתהיב, וכך אז לא מסר את המסמכים ותם לא יודעים מה במסמכים הללו, ונענים לכל בקשותיו ובסוף של דבר נאמר שהמסמכים לא יהוו בסיס לחקיר פלילית נגד העיתונאי. ואומרם לו שאנתנו מקבלים את המסמכים ולא נשתמש בהם בכינויו בנגד המקור. ואגב, אין סעיף שאומר שם יתפרק לנו שלא העברת את כל המסמכים, הכל בטל וمبוטל ואנחנו רשיים להעמיד. אותן לדין וכיו"ב. עוד נאמר, בכספי שהוא יבקש בעתיד הוא עדין רשאי להשתמש במסמכים. העיתונאי הוא זה שפרנס לא המשיבה פרסמת. הוא זה שקיבל את כל המסמכים. אך כל הכבוד לו חותם קובלן, אגב, והוא לא צריך לגלו. את המקור ולא צריך למסור את המסמכים. עד לקבלת חסינות מוחלטת. שהוא מוסר את המסמכים- מבטחים לו שלא ינקטו הליכים נגדו. אוורי בלאו עיתונאי וזקן וידוע מה משמעות המסמכים. ברגע שקיבל את כל הדיסק הזה, הוא לא היה צריך לckett לשירות הבלתיו ול להגיד תראו מה מסלובכ באן, אולי לא אני היחיד שקיבلت איז זה. הוא לא עשה שום דבר מהזברים ווללו אלא השתמש בחלק מהמסמכים, העביר מהצורה וקיבל את אישורה לפرسום וככה לתחילה עיתונאי.

כשבאו למשיבה, שזה כבר שלושה חודשים אחריו, ואיך הגיעו אליו זה ממשו מאד מיוחד, וחברתי אמרת זהה חלוי, ואגב, כבר אחרי הפרסום היו עד כתבות שהעלו העשרה מה מקור הפרסום, וכולם אמרו שזה פיקוד מרכז. אין מסמכים יותר מאוחריט אלא מסתויים במועד מסוים, ורק באמת להיות שרלוק הולמס, לחשוב שמדובר במשהו שהיה בנסיבות אלוף הפיקוד עד תאריך מסוים ועובד, ולמרות שתברת אמרת 300 אנשים, והיא אחת מהן, תבדקו ותשאלו. אבל לא עשו כלום.

- ח סז -

זה אומר הצעקה? האם באמות לפניינו, וחיהו אולי מבעד פחות טוב אם היה בהליך של מעוצר לצורך תקווה, או היו חשב שקשה לו להניח שהייתי מצליח לשחרר אותה מעוצר. אם היו מביאים את החומר השוטרים היו מבקשים לעזרה אחרת. הרוש הרע שלו אומר, אולי חשבו להשיקת את כל הענן, אולי חשבו שיש יותר מדי פעולות. האם יש השבר אחר? אדוני ראה תיק מהסוג הזה שלא מבקשים מעוצר התחלתי בכך שתבחורה עיריה ושולחים אותן הביתה למעוצר בית. וגם החוקר אומר לה, יוכל להיות בתכובלה, זהה לא גיג לבימש. אבל אני אומר, שבכל שלבים אמרו, הנזק מה לא שווה בתועלות. הנזק בחשיפת הענן, בעובדה שהיילט סמל יכול בקלות כזו להוציא מסמכים. יש להניח שהסביר לא התייעש עם העבא? יש להניח שהסביר לא רץ מיד לאזון הבטחת מידע ואמר תראה מה קרה כאן, מה אתה אומר על הדבר הזה? יש להניח, ואני מאמין לאזרוח במדינה, שימושו תפצל את הרוש בדים ואמור אוו אוו, איך יכול לקשות דבר זהה. כמו שכבר קרה, יש דוגמאות.

ומסתור, שככל המערכות השומרת על המידע בצורה הטובה ביותר, יש מקרים כאלה מהסוג הזה שככל אחד יכול לשלט למילוי הבי סודי והכי חסוי, כشمגעים למטה לשדה, שם יש פקידות שנכנסו ווצאתות ומכויות קפה לאלו הפיקוד. שאלתי את המשيبة, האם אלוף הפיקוד דיבר על הבטחון או' חשיבות הליד, אמרה שמעולם, למרות שהיתה עוזרת לרלי'שית. הוא אחראי לענן, המסמכים שלו שמיעדים אליו. אם קרה אצלם דבר זהה ותיה בא ל��ואן אליו, היה אומר את הרוש שלך רוצה לא את הרוש של הפיקוד. וכל זה לא קרה. ואז היא מובאת לאחבי'ל, וגם שם אומר לה-לככת הביתה: רק שתאשר שהיא מסכימה למעורבות להמשהה ימים. חזיק אצלם, המסמכים עצמם, הבורך ברור למורי, לא צריך לקרוא כל מסמך ומסמך כדי לראות את הסך הכל, כדי לראות שיש חטיבת מסמכים שהוחזקה בתיקנית רטטי'ל, שם מażיקים מסמכים סודיים ומספרת כבר המשיבה את כל החיפור במלאו. היא מוכנה לחבד בנסיבות אמת בשאליה אם יש לה עוד מסמכים, וזה נמצאת גבורת אמת בכל השאלות נשאלה:

אבל, יש מקור נוסף שנקර בפיק, מקור של אורי בלואו שמסר מסמכים שלא נוצר. לכן, היא משוחררת מעוצר בית, המסמכים כולם גלויים, הבורך גלוי, מסתימת תקופת מעוצר בבית, האל יש מניעה שיבוא השוטר לבימי'ש ואמר שהיא שוחררה למעוצר בית בלילה, כי לא ידענו מה יש במסמכים. חלפו ארבעה ימים, אמונם לא קראו אונ כולם, אבל קראו מසפיק כדי לדעת שצריך לעזרה אותה, כי הסכנה גrollה כי האש בשדה קווים. אבל לא, המשטרה מבקשת מעוצר בית. וכך היו 3 הרכומות מעוצר בית, תמיד מותבקש מעוצר בית: אבל מג'ר בית מעין, בלי פיקוח, מקום לא אזיקALKTRONI, וסומכים עליה שלא תעשה שום דבר נבדין, ופעס מצללים והוא לא עונה; מצללים שוב ומתברר שהוא בית, כאן לא פתחה כי הינה לבד בבית. אין חפודה של כסף, ערבותצד' ואין כלום. ואין, ריבוטו של עולם, חפרתי מנגה עם כל הכשרון לשכנע, שאתרי 30, 40 יומם מאי התפתחות הזו-פתאום הפכה המשيبة לכזו סכנה שיש להזיז אותה. אני מותקן את עצמי, יש ערבותצד' ג' של האמא של 5,000 ש. בתקופה הייתה בירושלים ועפי' בקשתה עוברת לתל-אביב וモתוורתה במעוצר בית בתל-אביב בדירתה. אנחת נבקש לבטל את מעוצר הבית, כי איננו רואים בכך טעם.

מ"ת 01-01-17995

תאריך: 26.01.2010

בית-המשפט המחווי בתל-אביב – יפו

בפני כב' השופט זאב המר, סגן

- ח סיג -

זאת אומrette, אף אחן, נאנשים מוסמפים, ואני מניח שהחומר מגע לדרגים הכי גבוהים, ולא יכול להיות אחרת שלא גותנים דעתם לעניין הזה הדורגים הכל נבוגים ומתייעצים איתם וכולם אומרים אין בעיה, שתיהיה במעצר בית, לא צריכים אותה במעצר. המרצע יצא מן השק. המעצר שלו לאendum לא משומש שוחשיים מהסנה, אלא כדי להעניר מסר לא-נעדר להעכרת מסר או משחו משנות ה- 90, שבוטלו לחותין בחוק המעזרים, שאמורים מעצר לא-נעדר להעכרת מסר או משחו כזה, אלא לצורך המשפט, הוא נעדר להבטיח שהאיש יתייצב למשפטו ואין שום סכנה של בריחה, והוא נעדר להבטיח במקרים מסוימים את בטחון הציבור.

לשאלת בית המשפט לענין החזקה והקבוצה בטעיף נז חוק המעזרים, דעתו היא שהמשטרה והפרקיות כשהשלימו עם המכער בית, ומדובר לא-יבשו אפילו מעצר, הס הפרילו או תחתוקה. החזקה גם מופכת לאור העבודה שמאז שעוחרה מעהיל. עברו יותר משנתיים וחצי. זולטי המקורה האחד של העברות. הדיסק לאורי בלאו לא עשתה שום דבר עם החומר, לא השתמשה בחומר העצור בראשת, אם היא. עד זוכרת משחו, בהנחה שקראה את המסתמכים. כמו שהיא אומrette בחקירה היא העבירה את המסתמכים אנו בלוק. קל יותר לזכור את כל התקינה במקומות להוציא מסמך מסמך. היא לא אומrette שירודעת מה כתוב במסמך. היא אומrette בדיק במה התענינה, באותו מסמכים שעוסקים ב'פשי מלחמה' שבצעה ישראל גם במתchmod לבנון וגם בשטחים, לטענתה, הונענינה במעקב של החב"כ אחורי איש שמלל, גם היהת נושא בכתבה וזה אותן היא הקרה והטענינה. האם הטענינה בתכנית "רעם גולן" אין-שם אידיקציה שזה עניין אותה.

עו"ד פורח-גפני:

חיה פחרה במסמכים לפי הנסיבות שלהם. כך היא אמרה.

עו"ד פלדמן:

חולדה היא לשאלת המסוכנות, המסוכנות הקונקרטית במקורה זה כמה אפשרויות: שתשיג הרבה חומר חשוי – המסוכנות לא קיימת. היא לא נמצאת יותר בלשכת אלון הפיקוז. חומר שעוזר היה בראשה – היא לא פורסמה שום דבר ולא עשתה בו שום שימוש מאז שחרורה מהヅבא וקשה להאמין שעכשיו היא זוכרת את תוכן הדברים, כשהיא מזכיר את מטרותיה ותבונתי איננה חולקת על כך, אבל לא כל נימוקי אידיאולוגי הוא עיליה למעצר. הנימוק הטטי כנסמסרו במסמכים אלורי בלואו. בהסכם עם אותו בלואו הוא יכול להמשיך לחשתמש במסמכים. רק בתלאום עם עו"ד שלו ושל החב"כ.

סבירמו של דבר, חברותי לא הצבעה על שום נסיבה. מividot של מישמי שנמצאת 40 יום ויזהר במעצר בית, לא הפרה ולא פגעה בבחן המדיינה ולא עשתה שום דבר, שזה מctrף לכל-התקופה הארוכה מאז שחרורה והמסמך בידה. שיתפה פעולה בצוות המלאה ביחד עם השבי, נעצרה במעצר בית פה, לא מדובר בתקלה של הפרקליטות אלא בהתנהלות מודעת. הגמורת חשבה שאין צורך במעצר, לא תקלה ולא כלום. אנחנו יוזעים שמעצר בשלב תקירה, מספיק לגבי ודאיות

- חסן -

לכארה, משפיק שיש עילת מעצר, ויש עילת מעצר בעבירה כזו, יש ראות ויש כל הנסיבות
למעצמה. מעצר עד תום ההליכים ניתן במסורת.

עו"ד פורר-גפני:
מן להודעה מיום 09.12.22, עמי 4 שורה: 94, אמרה שככל המסתמכים הכירה וידע מה הם, לא את
קולם היא זוכרת, בודאי לא שנתיים וחצי לאחר השחרור ולא ההשתקה בהם באופן שוטף.

עו"ד פלמן:
כמו שהיא אומרת, היא לא זוכרת ולא הרatta שום כוונה לשימוש בדברים האלה. כל מה שהיא
לה נתנה לאורי בלאו. גולדסטון היה בשיטה ולא ירצה איתו קשר ונתקה לו מסמכים שאורי ירצה
לשימוש בהם בודית-שלו. אני מניח שגס הרשות מודעת למורכבות של העניין, לעובדה
שהמסמכים היו כל-כך זמינים, לחס שזכה אורי בלאו מטעם הרשות זאני מקווה שלא נctrיך
לגיעו למשפט.

ואעד דבר תמורה בעיני, כמו שחברתי אמרה שיש. מסמכים מארך רגשים והמשמעות שלהם לא
חלפה, אני לא זוכר ותיק אחד שבו המסתמכים הסודים לא היו תחת תשודת חסין. אין אפשר לתת
לסניגור לבומי'ש ולעוז סניגור לעיין במסמכים, כשהוכחה של מהות המסתמכים היא קשיה. הרי
וז? כדי להרשיע בתיק מסמן אחד וכותרות ופרפראות של מסמכים אחרים. אמרתني לחברתי שאני
לא רוצה לראות אותם שלא יבוא מישחו ויגד שהילת הדעת התייחסה שם לተכנית רעם כחול
ואני לא רוצה לדעת.

המשפט יביא לעוד תפוצה של המסתמכים שאני מסכימים עם חברתי, חשוב שיחיו חסויים גם אם
תוקפים לא יהיה טוב. למה שר הביטחון שלא התפנה מעיסוקיו לחוציא תומכת של חסין. ואני
滿לץ לחברתי שיוציאו תשודת חסין למסמכים האלה. הרי לצורך הרשעתה לוקחים מסמן
אחד. חשבו רק לעצור אותה, זה בראש סולם העדיפויות.

עו"ד לחתן:
חברתי הזכיר תפ"ח 1055/01 לzechuk יעקב, אני מבקש להזכיר שכרכעת חזק בתיק הוא זוכה
מעבירה של פגעה בבטחון המדינה. אם מדובר על עבירה שאכן בה אלמנט כוונה אז זו אינה
העבירה.

לשאלת בית המשפט, מההזדמנות של המשיבה, ואני קראתי אותו פעמיים, הרzon והכוונה
הברורים הייתה כוונה להביא לדיון הציבור הישראלי דברים שלכאורה, לדעתה, אסור شيיעו,
בלוניה היא אומrette, מפני להודעה מיום 15.12 שורה 113, שההתעמקה רק בדברים האלה.
 מבחינה, בחקירה שלה בשבי'כ היו עשרה מסמכים שהיא יודעת עליהם ואליהם התכוונה. היא
אומרת שאורי היה עד מסמכים שהעבירה לאורי בלאו אבל לא דעה עליהם, נctrיך והועבר, מ-55 –
 חלק מההקלטה של החקירה בשבי'. וכך היא אומרת בפירוש בהודעה 20.12.09 שעורה 55

- חסין -

שפנתה בכוונה לעיתונאים.ישראלים (הכופרים לטענות ההגנה), כי ידעה שהצנוריה לא תאפשר פרשנות חומרית בעלי סיוגן גבולה או סכנה לפרוסום.

כלומר, לפי מה שהוא אומrette, ואנחנו הוליכים לسود הסובייקטיבי, הוא הלכה בכוונה כדי שהדברים יפרנסמו, אבל היא לא הדיפה לאתר האינטראנט, לא לעיתוני מחויל, ויש לה קשרים משפחתיים, יש לה קרוב משפחה שהוא עיתוני הושלטנו פושט. היא הלכה לאנשים עיתונאים שהוא יודעת מהעבודה שהם עובדים תמייד מול הצנוריה. זה מוכיח שכוונה און.

מעבר למאה שציין חברי לגבי אי החורה למשך, אני מתכוון לחזור על זה, אך אכן שגם לבקשנות המעדר שהין בביבט, השלם בפתח תקווה, צוין שבકשת המעדר לא לצורך חקירה בלבד, כי החקירה האחורה הייתה ב- 22.2.22. בהסכם והורמו כל המסמכים והמחשב. בכל אחת מהבקשות לא נכתב לצורך חקירה. כיוון שמדובר בעילת מעדר של פגיעה בבטחון המדינה בקשרו מעדר בית.

מעבר לכך שהמשבגה שוחררה לפני שנתיים וחצי ואן לה קשור עם אף אחד בעבאה והפעם האחורה שנמעה בחומר היה בשיטתו לארוי בלאו, מנסים לעצור אותה בכלל שהיא אינטלקטואלית והוא זוכרת מה שנכתב במסמכים.

חברתי לא הצבעה ולא על מסמך אחד שאורי בלאו קיבל ממנו ולא היה בוחמר שהוא אמרה שנותנה. באותם מסמכים שמתקבלים מאורי בלאו – מ/93 – יש למשל מסמך (ז) שמתויחס למטרך מיום 3.3.19 עד הזמן שלא הייתה בלשכת האלף.

אין יותר שום מקום אפילו למעדר בית.

עו"ד פלדמן:

לענין הפסיקה של חברותי: בש"פ 173/10 – שם הייתה חתונשלות התיבעה. היו ראיות, התאיש לא מעדר ולא הוגש כתוב אישום. בימי, שבחן במקורת הוראשו לא על נקלה יתיר בימ"ש את המעדר, אלא אם כן הפר את גנאי השחוור או חל שינוי נסיבות המחייב החזרתו למעדר. לא שמענו על שינוי זהה. במקורה الآخر שבו לא מעדר כלל בغال טעות או שגגה, כל פשעיides האחרים עוסקים במקרים של אנשים ששוחררו ל- 3 – 4 ימים. נסודה ה策ה על הכוונה. לחגיג כתוב אישום, הסניגור ביקש אורכה ללימוד החומר, וזה היה דיון בمعدר עד ווועס ההליכים. ובאך אחד מפשע"ד לא מודgor בחשלה מושכלת שהפטדור הרואני בשל החקירה הוא מעדר בית.

עו"ד פורר-גפני:

אני מבקשת להוסיף דבר שזכורתי, שחוות"ד מ/18 יש נקודה חשובה לענין החזקת המסמכים במחשב. אחת הסכנות בעולם המחשבים שמחשוב מהבור לאינטרנט יש ממש סכנה, גם אם לא מושרים את המסמכים לאף אחד. היא נשאלת על זה היא אמרה שיש לה תוכנת אנטוי וירוס. כל הטיעון של חברי לענין מה שתבצע עשה ואיך יכול להיות שקרה כזה דבר, אני מביאה את עמדתי האישית, אני חושבת זהה רלבנטי. הטיול שעצבה איפשר בוודאי שלא מושג חן בעניין,

מ"ת 10-01-17995

תאריך: 26.01.2010

בית-המשפט המזרחי בתל-אביב – יפו

בפני בב' השופט זאב המר, סג'נ'

ח ס ז י -

אך איני חושבת שזה נותן לה הגנה. עובדה שאף אחד לא ל欺, לפחות אנחנו לא יודעים, אלא רק היא ורക לעינונא. אנחנו נמצאים בתיק-מアジ-ספציגי. אותו דבר עם אורי בלאו – הוא קיבל את המסמכים ופרסם חמש כתבות שעברו את הצנורה, אבל מי שנתן את המסמכים והוציא אותם מהcube זו המשיבת. נכון שהוא לא מסר את המסמכים וביקש לנסות למצוא את מקומם הדרלפה. מה שלא הצליחו לעשותו שנח שלמה, אפשר לבוא בנסיבות ולדבר בנסיבות על השביב או כל העולם, האובדה היא פשוטה, שקיבלו את המסמכים וזה הגיעו لأن היו צריכים להציג, ובימיש יאמינו, זה לא היה פשוט גם אז, זה לך מספר חזושים. מרגע קבלת המסמכים מספטמבר / אוקטובר עד להזמנת לחקירה בדצמבר. וזה לא רלבנטי לעניין המעצר.

ה ח ל ט ה

החותם שהתביעה תגישה, כמפורט לעיל, מת铿בלי ויופקד בנסיבות קצין הבטחון של בית המשפט.

ליזוחות למתן החלטה-למועד עליו יודיע לעדדיים.

ניתנה והזועה בדلتוייט סגורות, היום, יא' בשבט תש"ע, 26 בינוואר 2010,
במעמד בא-כוח הצדדים והמשיבת.

זאב המר, סג'נ'

7